

Jaroslava Chroustová, za svobodna Kloudová, se narodila v roce 1934 v Ratenicích, kde strávila celý svůj život. Prožila tu lehké i těžké okamžiky.

0,33 – 0,37

Dětství jsem měla moc krásný, protože jsem měla moc hodný rodiče.

0,51 – 1,02

My jsme měli hospodářství, a tak maminka hodně pracovala na poli, a tak a my jsme byli hodně s babičkou a ta byla moc hodná.

Do školy chodila do tzv. dvojtřídky.

4,07 – 4,25

A za války šli jenom děti chytřejší. Já jsem třeba musela dělat zkoušku do měšťanky ze 4. třídy a ty, co měli horší prospěch, ty byli tady. Tady ve 2 třídách bylo 8 ročníků.

Při studiu v Českém Brodě ji vybrali jako pěstounku do mateřské školy a absolvovala školení. První zaměstnání měla v Městci Králové, kde 9 let pracovala ve školce. Bohužel z obce nepřišlo dobré doporučení a okamžitě ji propustili.

8,10 – 8,13

Proč? Protože jsme měli hospodářství.

Ale to nebyla jediná překážka, která se její rodině v životě objevila.

15,43 – 15,53

Brácha byl samozřejmě v dolech, měl tam velkej úraz. Potom musel podepsat smlouvu, byl rok na Kladně.

16,02 – 16,04

Přišel z vojny, vzali mu motorku.

16,09 – 16,16

Babička měla starou po dědovi flintu, museli ji dát zneškodnit.

Na pouti v Pečkách poznala budoucího manžela, se kterým má dvě děti. Byly to šťastné chvíle, i když poznamenané těžkou dobou.

21,27 – 21,37

Kdo byl ve straně, tak cestovali do Jugoslávie a všude, ale my jsme nebyli, tak nás nikam nepustili.

Nikdy na jednání komunistické strany nezapomněla, stále cítí křivdu. Ani na chvíli ale neuvažovala, že by do strany vstoupila, přestože by měla život snadnější.

22,07 – 22,14

Když mě vyhodili ze školky, udělali mi takovouhle věc, tak tam půjdu ke komunistům?! Jo?

22,16 – 22,25 – 22,32

A proč? Protože tatínek dobře hospodařil, vedlo se mu dobře, tak kvůli tomu měli vztek. Protože nic jinýho na nás neměli.

A tatínek byl taky souzencej na Pankráci jenom kvůli tomu, že si nevzal pole.

Rodina je pro paní Chroustovou opravdu důležitá. Vždycky má radost, když ji vnoučata a další příbuzní navštíví. A co by řekla dnešní mládeži?

52,06 – 52,11

Aby byli na sebe hodný, tolerantní s měli se rádi všechny.